

HOSTIVICKÝ MĚSÍČNÍK

Č. 15

LEDEN 1974

GIANG-NAM: MŮJ RODNÝ KRAJ

Přeložila Jarka Blahová

Když jako malý školáček jsem nad knihami sedal,
v moudrosti starých učenců jsem poučení hledal,
jak jsem se cítil potupen, když na pastvu jsem voly musil hnát !
Dnes vím - tam jsem se tehdy naučil
krásky své rodné země znát.

Pak ze školy jsem utíkal okouzlen ptačími hlasy
a kol rybníků honíval motýly divuplné krásy,
až maminka mne přistihla. Ještě jsem ránu nedostal,
však vida ruku hrozící, já lítostí se rozplakal.

Bylo však se mnou děvčátko, má první láska malá.
Jak jsem se tehdy zastyděl - vždyť ona se mi směla !

Pak ohněm revoluce vzplanula má zem
a rudý prapor zavlál nad krajem.
Já rozloučil se s matkou i s děvčátkem milým
a šel s puškou v ruce bránit rodnou zem.
Její úsměv hrál mne v nejkřutějším boji
a stisk její ruky sílu do mne vlil.
Její něžný hlásek stále zněl mi v duši :
Že prý čeká, bych se šťastně domů navrátil !

Přešla bouře, slunce míru zazářilo,
já vítězně se domů navracel,
pozdravit matku, školu, rodné brázdy,
moji velkou lásku jsem však nenašel.
Statečné děvčátko v partyzánském boji
krutou rukou vraha navždy zmizelo
Guérillero malá, lásko moje velká,
snad i moje srdce s tebou zemřelo !

Sám teď chodím krajem, slyším písně ptáků -
proč nemohu zase utéct ze školy ?
Chtěl bych se zas toulat, motýly zas honit,
čekat mámin výprask - i když nebolí !

Rodný kraji, láska k tobě plane ve mně,
ke každé větvičce, která vyraší !
Chtěl bych zlíbat každou hroudu tvojí země -
vždyť je na ní krev mé lásky nejdražší !

Dne 23. ledna oslaví občané Vietnamské demokratické republiky
Tět, t.j. lunární Nový rok a 28. ledna první výročí osvobození z
mnohaleté cizácké agrese. Tato báseň, kterou zná z paměti každý
vietnamský školáček, je vzpomínkou na naše vietnamské přátele, kte-
ří s námi po čtyři roky žili a pracovali a které jsme si zamilovali
jako vlastní děti.

DO NOVÉHO ROKU

Uplynul další rok volebního období MNV. Zamysleme se společně nad dosaženými výsledky. Rok 1973 byl rozhodujícím rokem plnění volebního programu Národní fronty. O to více nás těší, že výsledky naší práce jsou lepší než v letech předcházejících. Dosáhli jsme hodnoty díla 2,060.000 Kčs. V přepočtu na jednoho občana to představuje 490,-- Kčs, což je prozatím nejvyšší hodnota, jaká byla v Hostivici docílena. Co se za uvedenými čísly skrývá? Kanalizace pro napojení družstevní výstavby a ulice v Čekale, výstavba úpravny vody pro nové bytovky u bažantnice, stavba klubovny SSM, přístavba školní jídelny a šaten u základní devítileté školy, autobusová čekárna na náměstí postavená v rámci závazku JZD Hostivice, nová garáž u bytovek MNV a 130 metrů povrchové kanalizace na Brvích. Všechny uvedené práce směřují ke zlepšování životního prostředí obce a to je také hlavním cílem našeho volebního programu. Všem, kteří se na některé z uvedených akcí podíleli, patří dík. Ti občané, kteří odpracovali zdarma více než 30 brigádnických hodin obdrželi na slavnostním zasedání MNV 7. prosince 1973 knihu s věnováním.

Na tomto zasedání byl též schválen závazek obce pro rok 1974. Obsahuje akce "Z" v celkové finanční hodnotě 2,637.000 Kčs. Jsou to vesměs akce započaté v minulém roce. Začínáme pouze dvě nové akce, a to kanalizaci v části ulic Tyršové a Spojovací, která bude stát 100.000 Kčs a úpravu areálu zdraví v hodnotě téměř 1/4 miliónu Kčs. Na této akci se budou svým závazkem kromě členů Sokola podílet i pracovníci střediska komunikací našeho podniku komunálních služeb, kteří se již zavázali věnovat zdarma práci v hodnotě 25.000 Kčs. Po dokončení bude areál zdraví zpřístupněn veškeré mládeži v obci. Je to jistě nejpěknější dárek hostivickým dětem do nového roku. Na úseku neinvestiční činnosti budeme pokračovat v úpravě komunikací v části obce za školou, na níž chce MNV vynaložit 2,000.000 Kčs. Všechny uvedené částky svědčí o tom, že na zlepšování životního prostředí věnuje MNV nebývalé sumy.

Závazek byl projednán i v plénu MV NF a tím je dán předpoklad jeho splnění. Bez pomoci všech občanů naší obce by to však nebylo možné. Věříme proto, že i vy, vážení čtenáři, projevíte dobrou vůli pomoci, až vás navštíví poslanci MNV spolu se zástupci Národní fronty a že přidáte k celoobecnímu závazku i svůj osobní závazek. Budete se tak spolupodílet na všem, co dobrého v roce 1974 v naší obci vznikne.

Vážení občané, soudružky a soudruzi, přeji vám jménem MV KSČ, MV NF, MNV i jménem svým v roce 1974 hodně úspěchů při plnění našeho společného volebního programu, v soukromém životě hodně zdraví, osobní pohody, životních úspěchů a spokojenosti z vykonané práce. Zakončím opět veršem básně z prvního čísla Hostivického měsíčníku. "Čest práci každé, která dobro plodí."

Ladislav Chaloupka
předseda MNV

PIONÝRSKÝMI ČINY DOKÁŽEME LÁSKU K SOCIAL.VLASTI

To je ústřední heslo pro nadcházející oslavy 25. výročí vzniku pionýrské organizace. Povězme si něco o činnosti pionýrské skupiny v naší obci.

Pionýrská skupina v Hostivici má 241 členů. Každý 10. pionýr na okrese Praha - západ je z Hostivice. O 14 oddílů hostivické skupiny se stará 16 vedoucích a 11 instruktorů. Velmi radostné je, že instruktory si vychovává naše organizace z vlastních řad, z bývalých pionýrů.

Výroční shromáždění za rok 1973 se konalo 17. listopadu 1973 a bylo příležitostí hodnotit dosavadní práci skupiny a připravit se na činnost v jubilejním roce.

O průběhu shromáždění jsme čtenáře již informovali. Přidáváme ještě několik zajímavých údajů. Hostivičtí pionýři sebrali v roce 1973 76 q starého papíru a hadrů a odpracovali téměř 1000 brigádnických hodin. Viděli jsme je vystupovat snad při všech veřejných, politických a kulturních událostech v obci. Pionýři také značně rozšířili své styky s pionýry ze Sovětského svazu a NDR. Nejcennější je však trvalý zájem dětí o činnost organizace. Vedoucí všech oddílů jsou spokojeni, že děti chodí na schůzky pravidelně a rády. Pionýři si také uvědomují a velice váží, že jim v jejich práci pomáhají dospělí. Mimořádnou péči projevuje pionýrské organizaci MV KSČ i všechny stranické organizace v obci, MNV, škola, celá Národní fronta i její jednotlivé organizace.

Do roku 25. výročí vzniku pionýrské organizace nevstupuje hostivická skupina s prázdnými rukama. Svědčí o tom hodnotný závazek, jehož text uveřejňujeme.

Ve sběru starého papíru a hadrů docílíme průměr 30 kg na jednoho člena skupiny. Celkem na pomoc našemu národnímu hospodářství odevzdáme nejméně 60 q sběru.

Budeme pomáhat při dokončovacích pracích na domě SSM. Každý pionýr odpracuje alespoň 4 hodiny, celkem odpracuje skupina 900 hodin.

Přesvědčíme své tatínky, aby na konto každého oddílu odpracovali 20 brigádnických hodin při vytváření podmínek pro činnost místní PO SSM. Celkem nejméně 240 hodin.

Ve škole ve svém oddíle a při styku s veřejností budeme pracovat a vystupovat tak, abychom byli příkladem pro ostatní mládež.

Splněním tohoto závazku pozdravíme náš velký svátek - 25. výročí založení pionýrské organizace SSM.

PO SSM v Hostivici

MLADÝM ČTENÁŘŮM

Jsou výročí, ke kterým se budeme stále vracet, neboť nám připomínají události, které nelze vymazat ze srdcí všech pracujících na celém světě.

21. ledna 1924 zasáhla světový proletariát bolestná rána. V Gorkách u Moskvy zemřel V. I. Lenin. Od té doby uplynulo 50 roků. Jeho dílo - Velká říjnová socialistická revoluce pozvedla revoluční prapor a vysvobodila těžce zkoušený lid z poroby. Velký říjen i nám ukázal cestu z prohnílého rakousko-uherského žaláře.

Naše dělnická třída nebyla však ještě dostatečně zocelena. Proto se povedlo buržoasii uchopit moc v mladém republice. Buržoasní politikové zavlekli republiku do náruče západních imperialistů a náš lid na řadu let do bídy a utrpení. Aby se zalichotili západním reakcionářům, neuznali po celých 16 let Sovětský svaz de jure. V roce 1939 byla naše země obsazena německými fašisty. Stejně jako ve dnech Mnichova jediné sovětská vláda protestovala a nabídla nám pomoc. Byla odmítnuta.

Zatím však vývoj událostí v roce 1943 vytvořil příznivé podmínky podepsání Smlouvy o přátelství a vzájemné pomoci mezi ČSR a SSR. Stalo se tak 12. prosince 1943 v Moskvě. Na konci minulého roku jsme tedy vzpomínali 30 let jejího trvání.

Dobu temna jsme přečkali. Mnoho statečných lidí se však zrození naší nové samostatnosti již nedočkalo. Přál bych Vám, mladí lidé, vidět nezapomenutelné květnové dny roku 1945. To spontánní a radostné přivítání osvoboditelských sovětských armád. Svědčilo o tom, že si český a slovenský lid hluboce uvědomuje, že bez nepředstavitelných obětí sovětského lidu by nebylo jeho svobody a společné vlasti Čechů a Slováků. Jen na našem území položilo své životy 140 000 sovětských vojáků. Jistě mi dáte za pravdu, že nikdy, nikdy nezplatíme dluh sovětskému lidu.

2 roky po osvobození dokázal nám znovu Sovětský svaz své přátelství. Byl rok sucha. Hladověli jsme a hlad byl i v Sovětském svazu. Přesto sovětští lidé pomohli, poslali nám obilí.

Psal se rok 1948. Reakce chtěla zavést předmnichovský pořádek, ale její záměry tentokrát nevyšly. V čele strany a lidu stál Gottwald, ne Tuzar jako po první světové válce.

Reakce se nepoučila ze své porážky v únoru 1948. Hledala znovu přívržence, zatím skrytě, hlavně mezi mladými lidmi, kteří sami neprožívali revoluční události a hrůzy fašismu.

Pracovala pomalu, ale soustavně. Léta 1968 - 1969 byla pro nás obdobím zkoušek. Mraky se stahovaly, lid nevěděl co se děje. Čestní lidé byli štvání a očerňováni. Spojenecká vojska Varšavské smlouvy nás zachránila od kontrarevoluce a od krveprolití. To již vy, mladí lidé, sami pamatujete. Viděli jste oklamané, s jakou horlivostí čmárali po silnici za Dělnickým domem i po domech. Vandalové ničili co bylo sovětské. Ani před pomníčkem našich osvoboditelů se nezastavili.

Pak se začalo jasnit. Přišla libeňská Čechie, 10. listopadu 1968 manifestace v Lucerně, které jsem se zúčastnil a nikdy na ni nezapomenu. A pak duben 1969. Do čela strany se dostalo zdravé jádro v čele se soudruhem dr. Husákem. V krátké době se podařilo vyvést stranu i zemi z krize.

Dnes projevují leckterí lidé sklony zapomínat na onen čas, který deformoval, ale i formoval charaktery. Jenže zapomínat není ani správné, ani bezpečné. A hlavně nezapomínejme, že Sovětský svaz je nám garantem, i zárukou a jistotou. Díky jemu můžeme klidně budovat socialismus a žít bez válek.

Jan Staněk

HOSTIVICKÉ ZÁVODY SE PŘEDSTAVUJÍ

"Psal se rok 1884. Bylo k večeru. Po silnici od Prahy přes Dejvice - Šárku - Jenerálku a Horoměřice drkotal povoz. Dva statní, dobře živení koně, pěkná plachta povoz kryjící i celé vybavení nenechávalo nikoho v pochybnostech o jeho účelu i majetníku. Byl to mlékařský povoz z císařského velkostatku.

Z Kolče, Slatiny, Zvoleněvsi, Brodců atd. putovaly denně tyto povozy naložené dřevěnými putnami, ku Praze. Zásobovaly Prahu mlékem. Povozy vyjížděly z velkostatků okolo půlnoci a drkotaly ku Praze, aby již o páté hodině ranní rozvážely svůj náklad zákazníkům. Byly jimi tehdejší pražské prodejny mléka, které byly umístěny většinou v průjezdech starých malostranských domů. Když bylo mléko rozvezeno, uchýlili se "mlékaři" /tak je všeobecně vesničtí lidé nazývali/ na svá stanoviště - v zájezdních pražských hospodách, U Štupartů na Starém Městě, v Nové hospodě na Malé Straně a jinde. Nakrmili koně, vyřídili různé posílky, které jim byly svěřeny obchodníky a obyvateli vesnic, kterými cestou do Prahy projížděli, sebrali prázdné putny v prodejnách a vydávali se v odpoledních hodinách na cestu k domovu. Přijížděli pozdě za večera, vyměnili na velkostatku koně, přijali nový náklad puten s mlékem a kolem půlnoci nastupovali novou cestu ku Praze. Tak to šlo den ze dne kromě neděle. Klímali na kozlících, velmi často zalézali i dovnitř povozů, pod plachtu, aby tam na slámě mezi putnami se oddávali bezstarostnému spánku.auta tenkrát ještě nejezdila, dobromyslní vážní koniči znali nejen cestu, ale i všechny její zastávky, nebylo třeba se obávat, že by zavinili nějaký karambol anebo zapomněli zastavit tam, kde toho bylo zapotřebí".

Takto popisuje počátky mlékařství Antonín Zápotocký v knize "Vstánou noví bojovníci". Stejná slova platí o naší obci, neboť i odtud odjížděly ku Praze stejné mlékařské vozy. Plechová tabulka však nesla nápis: " Mlékárna c.k. hospodářské správy Hostivice". Tato mlékárna byla založena již v roce 1870. Právem se může chlubit, že je závodem, který započal historii mlékařství v českých zemích, a výrobu mlékařských výrobků. V tehdejší době smetana, máslo, tvarohu a syrečků, po kterých byla velká poptávka. V mlékárně se zpracovávalo mléko z okolních císařských statků. Používalo se prvních odstředivek. Do té doby se získávala smetana z mléka jen ustávaním a sbíráním. Brzy využila mlékárna i vynálezu máselnice a zavedla strojní zpracování mléka na máslo. Nynější závod začleněný do národního podniku Laktos je přímým pokračovatelem této první průmyslové mlékárny v Čechách.

Pokračování příště.

"SRPNOVÁ VYRÁŽKA"

7 srpnu 1973 požádali dva naši občané krajského hygienika a redakce Večerní Prahy a Práce o pomoc při výskytu roztoče, který způsobuje nepříjemné kožní onemocnění. Krajská hygienická stanice provedla průzkum výskytu roztoče v Hostivici a v Jenči. Na základě výsledků doporučuje okresní hygienik pro Prahu - západ provést v naší obci v letních měsících r. 1974 cílené hubení roztoče.

O prospěšnosti této akce není pochyby. MNV se ujme její organizace, pokud občané o ni projeví dostatečný zájem. Akce totiž může být úspěšná jen za aktivního přispění všech majitelů a uživatelů zamořených pozemků.

Jaký je časový plán akce. Již v lednu 1974 obdrží majitelé domů dotazník. Bude obsahovat zejména tyto otázky:

Zda a po kolik let je známo zamoření pozemku roztočem. U kolika osob se v dřívějších letech a v roce 1973 vyskytlo onemocnění, zapojili se majitelé pozemku do hromadné asanační akce v roce 1974, je ochoten uhradit poplatek za provedení postiku /poplatek nepřesáhne

100,-- Kčs/. Na každou otázku bude zapotřebí pravdivě a přesně odpovědět. Vyplněné listovníky MNV shromáždí a údaje zpracuje Okresní hygienická stanice. Po celé jarní období využije MNV všech prostředků, aby o významu a průběhu asanační akce občany podrobně informoval. Pro upřesnění míst výskytu roztoče provede Okresní hygienická stanice v letním období ještě další průzkumy výskytu roztoče v naší obci. Je totiž nutné, aby žádný pozemek s potvrzeným výskytem nebo jen podezřelý z výskytu larev roztoče nezůstal neošetřený. Jinak by asanace měla jen dočasný význam a postupně by opět docházelo k zamoření i pozemků již ošetřených. Vlastní asanační akci provede STS Hostivice v termínu, který stanoví hygienická služba jako nejvhodnější.

Obvodní lékaři i dětská lékárnka budou během letního období 1974 podrobně sledovat výskyt onemocnění způsobeného larvami roztoče. Je však třeba, aby občané při onemocnění navštívili svého lékaře a neléčili se sami. Jen tak mohou lékaři získat úplný přehled o rozsahu nákazy.

Onemocnění způsobené larvami roztoče nelze podceňovat. Roztoč se správně jmenuje sametka zarděnková, latinsky trombicula autumnalis. Proto se onemocnění nazývá trombiculosa nebo trombidiosa. Lidový název "srpnová vyrážka" vznikl proto, že lidé bývají nejvíce postiženi v srpnu/přesněji od pozdního léta do začátku podzimu/. Larvy se přichycují a sají nejen na člověku, ale i na drobných savcích a domácích zvířatech. Proto je zapotřebí hubit myšovitě hlodavce na zamořených pozemcích a domácím zvířatům zamezit na ně přístup. Larvy totiž po nasátí odpadnou a v zemi prodělávají další vývoj až k dospělému stádiu. Z vajíček se pak líhne další generace obtížných larev. Rada MNV předpokládá, že celá akce se setká se zájmem a aktivní spoluprací hostivické veřejnosti.

Rada MNV

Z HISTORIE ŽELEZNICE V HOSTIVICI

V době, kdy buštěhradská dráha pronikla Královskou oborou do Buben, připravoval se zápas o další tučné sousto - spojení Prahy se severočeskou uhelnou páneví. Společnost buštěhradské dráhy nebyla jediným uchazečem o stavbu nové trati. V ostrém zákulisním boji jí pomohla především pražská městská rada, a tak v červenci 1869 dostala buštěhradská dráha koncesi. Začala kupodivu stavět nikoliv od Prahy, ale od Chebu přes Karlovy Vary, Chomutov a Žatec ku Praze. O několik let později se Společnost buštěhradské dráhy pustila do další stavby. Tentokrát to byla trať vycházející ze Smíchova a končící v Hostivici. Nádraží buštěhradské dráhy na Smíchově se rozkládalo za nádražím české západní dráhy a bylo zcela samostatné, obě nádraží byla dokonce oddělena plotem. Ve společné nádraží byla sloučena teprve v roce 1921. Původní nádražní budova byla v dnešní Křížové ulici čp. 485, poblíž výtopy. Z nádraží stoupala trať ke stráni nad Zlíchovským kostelem, přešla nadjezdem na pokraji Prokopského údolí pražsko-duchcovskou trať, velikým obloukem se stočila na dva vzosné viadukty nad silnicí a Dalejským potokem a pronikla vývápencovými skalami přes radlické lesy k Jinonicům. Tak vznikla romantická trať nad Zlíchovem a Hlubočepy, známý "pražský semmering", po níž jezdí uhelné vlaky, ale i rychlíky dodnes. Stavba této krátké, ale nákladné trati trvala pouze dva roky. Výkon čistě jedinečný, uvědomíme-li si, že 1.200 dělníků mělo jako jedinou mechanizaci k dispozici pouze 77 železničních vozů, 590 koleček a 26 koní. V červnu 1872 byla už zveřejněna vyhláška, v níž "nejvyš privilegovaná buštěhradská železnice" oznamovala, že na trati ze Smíchova do Hostivice, se stanicemi Smíchov, Cibulka, Řepy, se započne výkon pro dopravu nákladů dne 3. července 1872.

VÝCHOVNÉ POTÍŽE S 10 LETÝMI DĚTMI A PŘECHOD ŽÁKŮ DO 6. TŘÍD

Ve školním věku se zaměřujeme především na výchovnou kázeň a výchovu k práci. Chceme dosáhnout toho, aby se kázeň zevní /poslušnost/ stala kázní vnitřní /sebekázeň/, aby se dospívající člověk naučil rozhodovat podle vlastního přesvědčení.

Jednou z potíží, s kterými se setkáváme při výchově našich dětí, je nervosita. Vzniká při oslabení nervové soustavy působením nepříznivých zásahů zevního prostředí, vlivem nemocí, nevyspáním, tělesným nebo duševním vyčerpáním, nesprávnou výchovou, rozháranými rodinnými poměry a konflikty ve škole. Nervosní dítě potřebuje více individuální pozornosti. Každé přepínání dítěte jeho stav zhoršuje, a proto je nutno se vzdát jakéhokoliv zatížení mimoškolními povinnostmi.

Přílišnou úzkostlivostí rodičů se často v dětech vypěstuje pocit méněcennosti. Stává se tak častým odstraňováním překážek a stálými zákazy. U těchto dětí dobře působí pochvala, povzbuzení, kamarádká a přátelské ovzduší.

Nejdůležitější prací pro dítě je učení. Rodiče musí brát školní povinnosti svých dětí právě tak vážně jako své vlastní. Mnoho dětí se prací v domácnosti vyhýbá. Často se vymlouvají na své školní povinnosti. Dítě má být vedeno k tomu, že pravidelná práce v domácnosti je samozřejmá, že se mu za ni dostane pochvaly, nikoli peněz. Budeme-li dětem za drobnou pomoc platit, může se nám stát, že zadarmo nehnou ani prstem. V mnohých rodinách se pro děti obětuje všechno. Vše se jim schvaluje, povoluje a kupuje nač si vzpomenu. Dítě si na to zvyká, považuje to za samozřejmost a pak má v životě pocit křivdy, jestliže mu společnost hned nedá vše, po čem touží.

Také přivlastňování si cizích předmětů je u dětí časté. Krádež je výrazem nesprávně vytvořeného poměru ke společnosti, tedy důsledkem nesprávné výchovy v rodině, nebo nežádoucích vlivů dětí morálně narušených, zvláště tam, kde je dítě přenecháno samo sobě a vyrůstá bez vedení. Ale i dítě vychované v rodině se může občas uchýlit ke krádeži. Příčinou bývají volně přístupné peníze, ale i pomsta a odvaha před kamarády.

Školní prospěch je výslednicí nadání a píše dítěte. Na nižším stupni stačí k dobrému vysvědčení nadání a přiměřený stupeň pozornosti. Naproti tomu učení na vyšším stupni vyžaduje již samostatnější přípravu. Jde hlavně o vytvoření určitých učebních návyků. Přípravovat se pravidelně, látce rozumět, učit se obsahu a soustavně opakovat. Ve 4. a 5. třídách zavádíme polo odborné vyučování, při němž si žáci zvykají na více učitelů. Žáci jsou připravováni k učení novými formami práce a v nových podmínkách. Děti se především učí myslet, samostatnou prací podle kontrolních otázek zvládnout učivo a účelně hospodařit s časem. V tomto období velmi záleží na spolupráci s rodiči. Ze strany rodičů je důležitá domluva, porozumění bez násilného donucování k práci. Je třeba soustavně rozvíjet pracovní dovednosti a návyky, důsledně překonávat sklon k myšlenkové pohodlnosti, k pracovní povrchnosti a nedbalosti.

ZE ŠKOLNÍCH ÚLOH

Boleslav Ukrutný měl ten účel, aby zabil sv. Václava.
V Benátkách se, místo na ulici, pohybují lidé v kanálech.
Koperník byl velmi učený, ale své spisy mohl vydat až po své smrti.

KAM ZA KULTUROU A SPORTEM V HOSTIVICI

KINO

úterý, středa	1. 2.1.	Bažanti	francouzský bar.film příplatek 1,-- Kčs
sobota, neděle	5. 6.1.	Tři oříšky pro Popelku	český barevný film příplatek 1,-- Kčs
úterý	8.1.	Dobry voják Švejk I. díl	český barevný film
středa	9.1.	Eva a Adam	film NDR v českém znění
sobota, neděle	12. 13.1.	Pokus o vraždu	český film příplatek 1,-- Kčs
úterý, středa	15. 16.1.	Jakou barvu má láska	český barevný film příplatek 1,-- Kčs
sobota, neděle	19. 20.1.	Benátský anonym	italský barevný film příplatek 2,-- Kčs
úterý	22.1.	Poslušně hlásím Dobry voják Švejk II. díl	český barevný film
středa	23.1.	Králíci v šatně	maďarský barevný film v českém znění
sobota, neděle	26. 27.1.	Tři chlapi na cestách	premiéra českého barevného filmu příplatek 2,-- Kčs
úterý, středa	29. 30.1.	Já kriminalista	sovětský film příplatek 1,-- Kčs

DĚTSKÁ PŘEDSTAVENÍ

úterý, středa	1. 2.1.	Emil a detektivi	americký film v českém znění
sobota, neděle	5. 6.1.	Čertův mlýn	český barevný film
sobota, neděle	12. 13.1.	Čtyři trpaslíci	český barevný film
sobota, neděle	19. 20.1.	Malý Bobeš	český barevný film
sobota, neděle	26. 27.1.	Království křivých zrcadel	sovětský film

ZAČÍNÁ PLESOVÁ SEZÓNA

V sobotu 12. 1. 1974 pořádá Vlastenecko dobročinná sdružená obec baráčníků v Hostivice II karneval a v neděli 13. 1. 1974 ve 14.00 hodin karneval pro děti. V sobotu 26. 1. 1974 pořádá karneval oddíl kopané Sokola Hostivice.

KOPANÁ

Fotbal se sice nyní nehraje, ale na tomto místě Vás postupně seznámíme s bilancí hostivické kopané. Žáci skončili podzimní část soutěže na 5. místě tabulky. V žákovském družstvu je registrováno 24 chlapců převážně ve věku 10 - 12 let. V roce 1973 vzniklo prakticky nové družstvo. V hodnocení o nejlepšího fotbalistu vede zatím Milan Šimek. O 2. - 3. místo se dělí Jaroslav Kadlec a Jiří Ondřich. Kadlec je současně nejlepším střelcem a má i nejlepší docházku na treninky. Na jaře přivítá oddíl kopané každého chlapce, který se do žákovského družstva přihlásí. Věříme, že také rodiče uvidí své děti raději na hřišti pod odborným vedením, než bez dohledu.

PODĚKOVÁNÍ

Za projevy účasti, květinové dary i všem, kteří se přišli rozloučit s Jiřím Pachmanem děkuje jeho matka Jiřina Pachmanová.

Vydává Hostivické kulturní středisko
Tiskne Středočeský park kultury a oddechu